



МОМА И ХАЙДУТИ.

Народна пѣсенъ.

Весдень мома сминъ въ горица брала,
Брала, брала, дордѣ замръкнала,
Беремкомъ е на зло налетѣла —
Налетѣла на върли хайдути . . .
Мома била хитра, та разумна:
Отдалечъ ги брате братимила
Отблизу имъ ржка цѣлувала.
Вси хайдути братимство приели,
Хайдукъ Геро братимство не приель,
Но хвана мома за ржката,
Заведе я възъ Стара-планина,
Па на мома тихо проговаря:
— „Кажы, моме, отъ коя си рода?“
А мома му тихо отговаря;
— „Азъ съмъ мома отъ голѣма рода:
Азъ си имахъ деветина братя,
Осмината подъ байракъ измрѣха,
Хайдукъ Геро още не е умрѣлъ.
А Геро ѝ тихо отговаря:
— „Леле, варе, мила моя сестро,
Я разгърни своите силни скути
Да ти сипя двѣ шапки жълтици
Да ги дадешъ на мама, на тато —
Да имъ платя, що сж ме гледали,
Че това е вече съ тѣхъ виждане . . .
Разбиха ни снощи въ икиндия,
Изловиха все мойта дружина,
Скоро и мене ще да хванатъ,
Ще ме хванатъ — глава ще ми взематъ.